

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί

Κατασκήνωση Κοριτσιών Δημοτικού – Β' Περίοδος

Μακρυνίτσα 2025

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Όσιος Κορδούης»

Σκυφτός Θεός και ταπεινός
Δεν έχει τόπο στο μυαλό
αιώνες μες τη μάχη αυτή
ο Σταυρωμένος νικητής.

Το μυαλό δεν το αντέχει
το Σταυρό θρόνο να έχει
να 'ναι ένα με τον Έναν
Το φως το Αληθινό.

Στο Σταυρό Του συγχωράει
Βασιλιάς ζωή σκορπάει
Ομοούσιος με Εκείνον
Θεός Αληθινός.

Στάθηκες στο «Ομολογώ»
που στεφάνι δίνει φωτεινό
το Όσιος μες το αίμα σου,
το σύμβολο στην πένα σου.

Απ' την Κόρδοβα ανατέλλει
φέγγει μες την οικουμένη,
μέσα στους τριακόσιους ένας
στην πίστη πέτρα αυτός.

Το μυαλό του το αντέχει
για Θεό του Αυτόν να έχει
Ομοούσιος με τον Έναν
Το Φως το Αληθινό.

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Ιάκωβος Νισιβηνός»

Βήμα-βήμα και στιγμή
όλοι οι άνθρωποι μαζί
περπατάμε γύρω από τη γη...

... Άλλοι πάνε για ταξίδι
για χαρά ή για δουλειά
άλλοι και χωρίς να ξέρουν
βαδίζουν έτσι απλά!

R. Μη θυμώνεις, θα στο πω, θα 'θελα πολύ να 'ρθω
είμαι όμως μικρός και αργώ
άσε ίχνη αγάπης να σε βρω!

Για κείνα δεν μιλώ
παλιά και... τωρινά
που ο δρόμος τους μας πάει για το Χριστό.

Βήμα-βήμα για την πίστη
όσοι δώσανε ψυχή
έγραψαν το όνομά τους
στο βιβλίο της Ζωής!

R. Άγιος Ιάκωβος, άγιος Νικόλαος, άγιος Σπυρίδωνας
ποιος θα τους ξεχάσει από εμάς;

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Αχίλλειος Λαρίσης»

Χέρια γεμάτα αγάπη
προσευχή, προσφορά
στου Αγίου τη σκιά
Στην πέτρα πάνω σημάδι
το λαδάκι που ρέει
σαν την πίστη του καίει.

Είναι ο Λόγος Του ζωή
μα δεν τον μαθαίνεις
με την καρδιά σου Τον ζεις
και έτσι ομορφαίνεις.

Των σοφών είναι οι σκέψεις
κούφιας και άδειες
να πάω αντίθετα
στη λογική μη χαθώ.

Χέρια γεμάτα αγάπη
σιωπή, προσευχή
του Αγίου η αρχή
Στην πέτρα πάνω σημάδι
το λαδάκι κυλά

μες τη Νίκαια νικά

Είναι ρίζα μου η αγάπη
και δε φοβάμαι
στο κέντρο βάζω το Πιστεύω
και ξεκινάμε

Ο Αχίλλειος δένει
στην ψυχή τη σοφία
και “ματώνει” στον Λόγο Του
Η μάχη αρχινά.

Χέρια γεμάτα αγάπη
προσευχή, προσφορά...

Ειν’ ο Λόγος Του ζωή...

Χέρια γεμάτα αγάπη
σιωπή, προσευχή...

Είναι ρίζα μου η αγάπη...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Ευστάθιος Αντιοχείας»

Δες στη Νίκαια
"γέρνει" η αλήθεια
η πίστη χωρίζεται,
ζητά βοήθεια!
Η Ορθοδοξία σε απαρτία
μαζεύτηκε σε Σύνοδο...
δοκιμασία!

Είναι όλοι εδώ
Τριακόσιοι Δεκαοκτώ
το Πιστεύω -δόγμα σωστό-
αρχίζουν εδώ!

Κι η Οικουμένη πάλι μαζί,
η αλήθεια πώς να αλλαχθεί;
Πιο γερή έτσι Ορθόδοξα ζεί
Ορθόδοξα ζεί
Ορθόδοξα ζεί!

Ήσουν κι εσύ
Ευστάθιε μαζί
στη νίκη εκεί
στης Νίκαιας το θαύμα!
Κι η Αντιόχεια σαν μητριά
πώς σε διώχνει τώρα μακριά

η αλήθεια όμως ξανά το
γιάτρεψε τέτοιο τραύμα!

Είναι όλοι εδώ...

Κι η Οικουμένη πάλι μαζί...

Έτσι ξανά
η Εκκλησία προχωρά
στο Πιστεύω σταθερά
δεκαεπτά αιώνες πια!
Κι έτσι ευσταθής,
την Αλήθεια της Γραφής
δεν αλλάζει ούτε σταλιά
Δόγμα Ορθόδοξο κρατά
στην καρδιά, στην καρδιά,
στην καρδιά!

Συναγμένοι όλοι εδώ
Τριακόσιοι Δεκαοκτώ
το Πιστεύω -δόγμα σωστό-
αρχίζουν εδώ!

Κι η Οικουμένη πάλι μαζί...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Αθανάσιος ο Μέγας»

Για τις πολλές γιορτές μας
αν μας ρωτήσεις πού
θα μάθεις πώς τις κάνουμε
στον κήπο του “παππού”!

Δικοί και ξένοι αντάμα
και πλούσιοι και φτωχοί
στον Άγιο Αθανάσιο
αλλάζουμε εποχή!

*Και κείνος στου ναού
το τέμπλο ζωγραφιά
παιδιά του από παντού
καμαροχαιρετά!!!*

Σαν φλέβα τρέχει η πίστη
απ’ την Πεντηκοστή
με του Χριστού το αίμα
και ζει και ζει και ζει...

...Καμάρι ο Άγιός μας
ακόμη, από μικρός
για το “ΠΙΣΤΕΥΩ” δίνει
Ψυχή, καρδιά και Φως!

Και κείνος στου ναού...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Μητροφάνης Κωνσταντινουπόλεως»

Σαν την Πόλη μας άλλη καμία
ποιος την γνώρισε και την ξεχνά!
Απ' τα τείχη της, πάνω, μπορείς
ως την άκρια, τη γη, να δείς!

Είν' ο Βόσπορος γαλανή ποδιά
και κρατάει αγκαλιά την Αγιά Σοφιά,
και το σούρουπο όλοι οι ψαλμοί
στον στερνό Βασιλιά δίνουνε φωνή!

Σ' ένα σχέδιο πάνω σκυφτός
ο επίσκοπος... πρώτος αυτός
ό,τι σκέφτηκε με φωτισμό,
μένει αιώνιο, μοναδικό!

Τώρα η μήτρα του απ' την κεφαλή
έχει γίνει βαριά κι άλλο δεν μπορεί...
όσο η Σύνοδος τον αποζητά
Μητροφάνης στο Φως, τώρα περπατά!

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Σπυρίδων Τριμυθούντος»

Όσοι απλότητα φορούν
στις θλίψεις όσοι σιωπούν
κρυψώνα έχουν ψυχή
στα θαυμαστά..

Όσοι τα λόγια αφαιρούν
στο θαύμα μέσα περπατούν
όμορφη θέα
έχουν ουρανό..

Φωτιά στ' όνομα του Πατέρα
στ' όνομα του Υιού νερό
στ' Άγιο Πνεύμα βγαίνει χώμα
στο κεραμίδι Άγιο Φως..

Φωτιά στ' όνομα του Πατέρα
στ' όνομα του Υιού νερό
στ' Άγιο Πνεύμα βγαίνει χώμα
ΠΙΣΤΕΥΩ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΩ

Ομοούσιος, ομόδοξος
πηγάζει απ' το ίδιο Φως
αχώριστη τριάδα,
ένας Θεός..

Σπυρίδωνα με προσευχή
και το πιστεύω σου αρχή
στα μάτια των «εχθρών» γυρνάς
το Θαύμα..

Φωτιά...
Φωτιά...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Νικόλαος Μύρων»

Στο βοριά της ζωής
Καϊκάκι μικρό
Με φυσάν λογισμοί
από εκεί κι από εδώ

Φάρος και Φως
Αη Νικόλα μου
δείξε μου πώς
στον χειμώνα δεν θα χαθώ
στα απάνεμα θα σωθώ
στο λιμάνι για να δέσω γερά
στου Χριστού τα ασφαλή τα νερά
Πες μου πώς!

Καπετάνιε και Πατέρα μου
Μάϊνα η Άγκυρα! Κρατάμε!
Καπετάνιε και Πατέρα μου
Βάρδα! Στον Χριστό να πάμε!

Καν' το σκαρί να αντέξει
Ποτέ να μην κιοτέψει
Ορθό κρατά το σκαρί αυτό!

Καπετάνιε και Πατέρα μου
Βάρδα! Στο Χριστό να πάμε!
Καπετάνιε και Πατέρα μου
Μάϊνα η Άγκυρα! Κρατάμε!

Ρότα μου ο Ουρανός
στην Αλήθεια αν δεθώ.
στης ψυχής το ανοιχτά
Μ' αλμπουρο τον Σταυρό!

Φάρος και Φως
Αη Νικόλα μου...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Παφνούτιος Ομολογητής»

Μίας πίστης η προσευχή
βίωμα κι αλήθεια μαζί
κάθε στίχος και μια πυρκαγιά
καίνε τα χείλη, καίει η καρδιά

Ο πατέρας η Αρχή, τ' Άγιο Πνεύμα πνοή
στο τιμόνι οδηγό τον Υιό, τη Ζωή...

Είναι Εκείνος ξανά που χτυπά
μη ντραπώ (μη ντραπώ)
να το βρω το κουράγιο να πω
ΠΙΣΤΕΥΩ ΚΙ ΟΜΟΛΟΓΩ!

Δεν Τον χωρά ο νους
είναι Θεός αγκαλιά πάνω στον Άγιο Σταυρό
για τους "μικρούς", τους "τρελούς"
μόνο την πίστη σου θέλει και όχι τη λογική
σαν τη λάβα περνάει, μυστήριο φριχτό,
από κει να πιαστώ, ΠΙΣΤΕΥΩ ΚΙ ΟΜΟΛΟΓΩ!

Η φωνή σου "εβόα μακρά"
μα "εβόα" κι αληθινά
όπου σποράκι με λόγο θεϊκό
το ποτίζεις με τ' ομολογώ

Ο Πατέρας η Αρχή, τ' Άγιο Πνεύμα πνοή....

Είναι Εκείνος ξανά που χτυπά...

Δεν Τον χωρά ο νους...

Το θέλημα το Άγιο στην καρδιά σου γραμμένο.
Να μη γλυστρά, Παφνούτιε, η αλήθεια στη Νίκαια δεμένη.
ΠΙΣΤΕΥΩ ΚΙ ΟΜΟΛΟΓΩ!

Δεν τον χωρά ο νους...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Αλέξανδρος Κωνσταντινουπόλεως»

Μ' ένα γερό «πιστεύω»
στα σπλάχνα του δεμένο
οι σκέψεις του τα έργα του
της Εκκλησίας θεμέλια.

Ξέρει πως η καρδιά στο νου δεν μένει
γυρεύει αυτά που δεν μαθαίνει
θέλει να νιώθει τον Θεό.

Οι αιρέσεις και οι διωγμοί
την Αλήθεια είχανε σταυρώσει
με τα καρφιά τους πως έχουν πληγώσει
της Αγάπης την πηγή.

Πατέρες φύλακες, φρουροί
στη Σύνοδο με τα θεριά παλεύουν
με το «Πιστεύω» μένουν
στον Τριαδικό Θεό

Σε Ένα Θεό ακουμπάει
πνοή Θεού φοράει
«Άξιος» με τα έργα του
μωφόρι του η ευσέβεια

Ξέρει πως η καρδιά στο νου δεν μένει...

Οι αιρέσεις και οι διωγμοί...

Αλέξανδρε, θυμίαμα
της λογικής το κάρβουνο αναμμένο
στη φωτιά μη μένω
φύλαξέ μου ευωδιά.

Ύμνος των Στελεχών: «Άγιος Κωνσταντίνος ο Μέγας»

Ο Σταυρός, στον ουρανό
μ' αυτόν θα έρθει η νίκη
παράκληση σε ποιόν Θεό
σου δίνει τέτοια λύση;

Πότε ο Χριστός θα χτυπήσει την πόρτα
και στη ζωή σου θα δώσει τη φόρα
βουνά ν' ανέβεις, πελάγη ν' αντέξεις
και με τους λύκους, τα θεριά να παλέψεις.

Ο Κωνσταντίνος γυρεύει βοήθεια
και μες τα σύννεφα βρίσκει αλήθεια
όπλο του δίνει το δικό Του Σταυρό
κι εκείνος στέκει στον Ένα Θεό.

Η καρδιά πώς το μπορεί
το δόγμα να αγγίζει;
Η σκέψη ανήμπορη,
η πίστη την συγκλονίζει.

Πότε ο Χριστός θα χτυπήσει την πόρτα
και στη ζωή σου θα δώσει τη φόρα
βουνά ν' ανέβεις, πελάγη ν' αντέξεις
και με τους λύκους, τα θεριά να παλέψεις.

Είναι μυστήριο ό,τι ανήκει σε Εκείνον
Δόγμα, Πιστεύω, εκεί θέλω να μείνω
σαν τους Πατέρες που στο ομολογώ τους
Σταυρό σήκωσαν για τον Ένα Θεό τους.

Κατασκήνωση φωλιά

Νιώθω γι' άλλη μια φορά
τόση απέραντη χαρά
κι η καρδιά μου ευτυχισμένη
δεν χορταίνει να το λέει.

Κατασκήνωση φωλιά
για του Θεού τη φαμελιά!
Θεέ μου, να 'μαστε μαζί
στον ουρανό όπως και στη Γη.

Πρώτα χρόνια στο Χριστό,
χαρά γεμάτα και παλμό,
το αιώνιο αγγίζω
και τη νιότη μου ασφαλίζω!

Κατασκήνωση φωλιά...

Κι αν τα λόγια δεν το εκφράζουν,
Οι καρδιές μας το φωνάζουν:
«Είναι τέλεια η ζωή
Όταν είμαστε μαζί!»

Κατασκήνωση φωλιά...

Γαλιλαία

Όμορφη μέρα θα χαράξει σε λιγάκι,
Κοίτα που σίμωσε στη λίμνη το φεγγάρι!
Άιντε, παιδιά! Τα δίχτυα μες τη βάρκα.
Κάποιος να ρίξει στη στεριά το παλαμάρι.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ποιος είν' Εκείνος που προσμένει στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Τώρα τη βάρκα τους την ξέχασαν για πάντα.
Κανείς δεν ξέρει πως γινήκαν αποστόλοι.
Γράψαν ατέλειωτη ανθρώπινη ιστορία...
κι ήτανε δώδεκα ψαράδες όλοι κι όλοι!

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ξέρεις ποιος ήτανε Εκείνος στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χε τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Αν η λαχτάρα σου σ' οδήγησε 'δώ πέρα ,
ψάξε καλύτερα σ' αυτά που έχεις γνωρίσει.
Ίσως, εκεί, προς τη μεριά της Γαλιλαίας,
κάποιος Θεός θέλει πολύ να σου μιλήσει.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Αναστημένος σε προσμένει στη στεριά
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
κι έχει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά.

Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα 'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μιαν ευχή
μιαν υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

Γενικός Ύμνος των 40 χρόνων της Κατασκήνωσης

Είναι χρόνια που κρατάν τα καλοκαίρια,
και στιγμές μετράμε αγκαλιά με τα αστέρια.
Χαρές που λαχανιάσαμε, τραγούδια απ' τα παλιά,
μικροί που μεγαλώσανε μα μείναν παιδιά!

Είναι τόσες οι αναμνήσεις μια ζωή!
Σαν κομμάτια παζλ χρωματίζουν τη ζωή,
όλα όσα τολμήσαμε, απλά κι αγαπημένα.
Όσα κάνει ο Χριστός για σένα και για μένα.

Άξιον εστί να μπορώ να συνεχίζω.
Όλα Χριστός μες στο Φως να Τον γνωρίζω!
Σαράντα εδώ: Καταφύγιο ευλογημένο!
Χρόνια πολλά καλοκαίρια περιμένω!

Μια ανάσα Αη Λαυρέντη και πλατάνι.
Όνειρα και προσευχές μυρίζει το λιβάνι.
Αυτά που ψιθυρίσαμε στου ουρανού τ'αυτί.
Εκεί που ο Θεός γλυκά ακουμπούσε στη γη.

Μία γεύση Μακρυνίτσα να κρατώ
Ό,τι αγαπήσαμε θα ζει για πάντα εδώ!
Εδώ που φίλοι γίναμε, που γίναμε όλοι ένα!
Σαράντα Κατασκήνωση, Σαράντα ευλογημένα!!!

Άξιον εστί....

Γενικός Ύμνος των 50 χρόνων

Ιεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Ανθρώπους βγάζει και ζωή χαρίζει.
Χωριά και πόλεις μ' εκκλησιές
Σπίτια με όνειρα κι αυλές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση
Στον λίθο που δεν έκαμε του
χτίστη
Βρήκε ο Θεός τα υλικά,
για να νικήσει η ομορφιά
Στης Σαλονίκης κάπου εδώ την
Δύση!

*Πενήντα χρόνια σκάβει δρόμους
στις καρδιές
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές
Στην Πόλη αυτή τη θαυμαστή
Στην εσπερία Αγία Γη
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές!*

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Κι απ' τους καρπούς το δέντρο το
γνωρίζει
Οι γειτονιές 'γιναν φωλιές
Χωρούν ελπίδες και χαρές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την Δύση
Στο Κορδελιό, Χορτιάτη,
Ξηροκρήνη
Σταυρούπολη, Επτάλοφος
Και Μενεμένη κι Εύοσμος
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Πενήντα χρόνια...

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!
Στα Διαβατά, στην Σίνδο, στην
Πολίχνη!
Συκιές και, Πεύκα κι Εξοχή,
Νεάπολη και Διαλογή
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!

